

ngbvenndigt, endogfaa i Finantsloven at nægte Udtællingen efter Loven, som den her maatte blive vedtagen og derefter blive fortollet af Domstolene. Seg seer altsaa ikke, hvorledes det med mindste Ret kan siges, at der gjøres Angreb paa Bevillingsmyndigheden, eller hvorledes man kan sige, at vi ene ville hævde Domstolene Ret til at kritisere, og derved ligesom indduere, at vi ville inddrage Noget under Domstolene, som ikke tilkommer dem, men henhører under Bevillingsmyndigheden. Seg kan i saa Henseende stille mig paa Grundlovens Grund, og Enhver, som kender den, vil give mig Ret i, at dens Bestemmelse i disse Forhold er, at det hører under Domstolene at fortolke Loven. Men hvad er det nu, som den foreslaaede § 35 gaar ud paa? Den gaar ud paa, at den foreliggende Lovs Fortolkning ikke skal være Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse; det er altsaa uimodsigeligt, at hvis Paragrafen ikke vedtages her, hører Fortolkningen ind under Domstolene. Naar man altsaa foreslaaer denne § 35, saa kommer man med et Forslag om at tage Noget fra Domstolene, som ellers ligger under dem. Seg tillader mig virkelig at mene, at det er de Herrer, som have fremsat § 35, der tage Noget fra Domstolene, og ikke os Andre, som ville tage Noget fra Bevillingsmyndigheden. Naar der iøvrigt er Tale om Domstolenes Competence, maa det vel snart være overflødig at gjentage, at denne naturligviis ikke hævdes for Domstolenes Behageligheds Skyld. Domstolene have virkelig ingen Tændents til at tilrive sig Afgjørelser, som ikke ligge under dem. Skulde man frygte nogen Tændents, saa maatte det snarere være den, at Domstolene ville styde fra sig; og hvad de enkelte Personer angaaer, vil man let indsee, at Domstolene ingen Interesse have i, at Sagens Antal forøges. Det var den ene Bemærkning; den anden er den, at jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvilken besynderlig Uoverensstemmelse for ikke at sige Modsigelse der er fremkommet mellem den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og den meget ærede Ordfører (S. N. Hansen). Den førstnævnte ærede Rigsdagsmand søgte nemlig ved Sagens anden Behandling Forbaret for denne § 35 deri, at

disse Sager vare af den Bessaffenhed, at Domstolene slet ikke forstode sig paa dem, som han var saa galant at udtrykke sig. Den ærede Ordfører har imidlertid iasten gjort gjældende, at det var „besynderligt“, at der „ikke var nogen Rimelighed i“, at det var „ufatteligt“ at lade slike Fortolkningspørgsmaal komme for Domstolene, og da han nærmere skulde forklare, hvori dette Besynderlige, Urimelige og Ufattelige bestod, viste det sig, at det var, fordi Loven i almindelighed slet ikke lod sig omtviste, fordi der kun var 2 eller 3 Smaating, hvorom der kunde være Spørgsmaal, fordi Loven i det Hele var klar, og de Spørgsmaal, der kunde opkastes, i det Hele vare Bagateller. Altsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) var imod at overlade Afgjørelsen til Domstolene, fordi de ikke forstode sig paa det, og den ærede Ordfører var derimod, fordi Spørgsmaalene vare saaklare og af den Bessaffenhed, at der i Grunden slet ikke kunde opstaae nogen Tvivl; det var kun Bagateller, sagde den ærede Ordfører. Men nu maa den ærede Rigsdagsmand tillade mig at formene, at naar det virkelig er Bagateller, hvorom der er Tale, saa vil Embedsmanden i Reglen ikke føle sig stærkt fristet til at reise en Proces, som han kommer til at betale med sine egne Penge, forsaavidt Ministeriet ikke giver ham fri Proces, hvilket dette naturligviis ikke vil gjøre, naar han har stillet sig i et mindre venstabeligt Forhold til Ministeriet, og naar det derhos er en Proces, hvorved han i Modsetning til Udsigten til at vinde en Bagatelsag udsætter sig for at forstjærte sine høie Foresattes Yndest, saa jeg troer virkelig — hvis det forholder sig saaledes, at det kun er Bagateller, der kan være Tvivl om — at der ikke kan være Frygt for, at Loven just skal fremkalde mange Processer fra Embedsmændenes Side.

Tscherning: Sæt, at den paagjældende Embedsmand netop vilde vinde sine høie Foresattes Yndest ved at anlægge Proces; sæt, at hans nærmeste Foresatte ønskede, at han skulde gjøre det, og vare istand til at give ham fri Proces, saa turde han vel nok indlade sig derpaa. Det forekommer mig at være det Afsthe-